

HÚSVÉT UTÁN

A húsvét egy nagyon régen ünnepelt keresztény ünnepünk, és mint ilyen, nagyon sok hagyomány, szokás rakódott rá. Talán el kell gondolkoznunk azon, hogy nem jártunk-e úgy vele, mint a házi asszony az asztallal, amit csak nagyon felületesen takarított, és hosszú évek alatt sok minden rakódott rá, oly annyira, hogy a finom díszítések, és a színe, már nem volt látható. Egy alkalommal megbetegedett, és a szomszéd segített neki az ünnepi nagytakarításban, és elkezdte lesúrolni az asztalt. Akkor döbbsentek meg, amikor az asztal díszei és színe elkerültek a ráakódott koszalól, és elcsodálkozva nézték, hogy milyen szép, ez a hétköznapivá vált asztal!

Ma gyakran, az ünnepre ráakódott szokásoktól, gyakorlattól talán nem is látjuk az ünnep igazi arcát. Most, az ünnep után, nézzük vissza, hogy mivel is telt ez az időszak. Nagytakarítás, nagy bevásárlás, nagy vendégvárás, nagy vendégjárás, nagy költségek... Az ünnep után pedig, maradtak a mosatlan edények, az összekoszolt lakás, a hiányzó anyagiak, és talán fel tesszük a kérdést, megérte? Hogy magunknak megfeleljünk, megpróbáljuk elhalászni azokat az érveket, melyek megnyugtatnak bennünket, hogy megérte. Hiszen láttunk rég nem látott ismerősöket, rokonokat, és amúgy is jól telt az ünnep. De mi is ez az ünnep, a húsvét? Jézus feltámadásának ünnepe! Nem a nyuszié, nem a tojásé, nem a tavaszé? Határozottan nem! Ez a felismerés, azt a kérdést veti fel, hogy akkor mit ünnepeltünk? Talán az ünnepből, az ünnep okozója maradt csak ki? Vagy csak a letudandó dolgok között kapott helyet? Ha a húsvét Jézus Krisztusunk feltámadásának ünnepe, akkor egy új irányt kell, hogy vegyen a gondolkodásunk, hiszen azt olvassuk a Bibliánkban, hogy „Ha csak ebben az életben reménykedünk a Krisztusban, minden embernél nyomorultabbak vagyunk. Ámde Krisztus feltámadt a halottak közül, mint az elhunytak zsengeje” I. Korintus.15,19-20.

A zsenge az első, a kezdetet jelenti, melyet követnek a többiek. Így folytatódik a gondolat: „Mindenki a maga rendje szerint: első zsengeként támadt fel Krisztus, azután az eljövetelek következnek azok, akik a Krisztuséi. Azután jön a vég, amikor átadja az uralmat Istennek és Atyának, amikor eltöröl minden fejedelemséget, minden hatalmat és erőt. Mert addig kell uralkodnia, míg lába alá nem veti valamennyi ellenségét. Mint utolsó ellenség töröltetik el a halál.” I. Korintus 15, 23-26.

Tehát számolnunk kell azzal, hogy mindannyian feltámadunk, de vajon milyen sorsra, örök életre, vagy örök kárhozatra?

A nagypéntek, a húsvét azért lett, hogy minden ember számára Isten elérhetővé tegye a megváltást, a kárhozattól, és örök életet adjon azoknak, akik elfogadják! Ezt már érdemes megünnepelni húsvétkor is! Tehát, mit ünnepeltünk húsvétkor?

Kívánom, kedves olvasó, hogy a húsvét Istene áldja, és változtassa meg életed az örökélet reménységére! Áldott húsvét utáni életet!